

"Ben kendi müşahedatımı kendi fehmime göre ve kendim için yazdım. Sair kitablara gibi başkalarının fehmine ve telakkisine göre yazmadım." Üstadımız müceddid ve halka rehber olduğuna göre bu cümleyi nasıl anlamalıyız?

"Bu risalenin fehmini işkâl eden beş sebep var:"

"Birincisi: Ben kendi müşahedatımı kendi fehmime göre ve kendim için yazdım. Sair kitaplar gibi başkalarının fehmine ve telâkkisine göre yazmadım."

"İkincisi: İsm-i Âzam cilvesiyle tevhid-i hakiki âzamî bir surette yazıldığından, meseleleri hem gayet geniş, hem gayet derin ve bazen çok uzun olduğundan, herkes birden ihata edemez..." (1)

Bu meseleye iki cihetten bakmak gerekir:

Birinci cihet; Üstad Hazretlerinin bu ifadelerini ihlas ve nefis terbiyesi olarak değerlendirmek gerekir. Yoksa ilim ve telakki açısından bakıldığında, Risale-i Nurların, başkalarının anlayışına nasıl tenezzül edip hürmet ettiği malumdur. Üstad Hazretleri nasihatim önce nefsim, sonra başkalarına demek istiyor, diye anlayabiliriz.

İkinci cihet; bu ifadeler sadece bu risaleye mahsustur. **"Bu risalenin fehmini işkâl eden beş sebep var..."** ifadesi bu cihete işaret ediyor.

(1) bk. [Sualar, Yedinci Şuâ](#).